

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (174) LA IMATGE DE SANT PERE I LA IMATGERIA DELS RENALÍAS.

Sant Pere (70 x 24,5 cm), 1966, carrer de Sant Pere, 24. "Taller de Escultura de Arte y Religiosa Hijo de José Renalías". Fotografia: Ana Fernández, 2009.

Información, a la seva secció "Ventanal", on firmava com a Z, així com diversos ciutadans a través de cartes al director als diaris locals. Tal fou la insistència que la mateixa Associació de Veïns es veié obligada a respondre mitjançant un escrit al diari *Tarrasa Información*, del 4 de març de 1954, dient que s'estava treballant en pro d'aquesta causa i recomanant que es tingués paciència, tot citant literalment el consell de Felip II al seu ajudant de cambra: *visteme despacio Juan que tengo prisa*.

L'acte d'entronització del 26 de març de 1966 va ser presidit per l'alcalde de Terrassa, l'industrial Miquel Onandia i Nunell (Terrassa, 11-3-1904 – Dénia, 2-4-1974), i, en representació de l'Associació de Veïns, pel farmacèutic Francesc de Paula Sala i Morgades.

El reverend Eduard Castellort i Sala (Igualada, 12-9-1912 – 3-5-1988) beneí la imatge que els veïns havien adquirit a la botiga Hijo de José Renalías. Seguidament, se serví un aperitiu al Saló del Casino del Comerç i tingué lloc una audició de sardanes interpretades per La Principal de Terrassa, una cobla creada el 18 de març de 1923, que executaren la colla sardanista L'Anella sardanista Joventut Catalana del Casino del Comerç, fundada el 1963. L'acte es tancà amb una traca final.

L'establiment on s'adquirí la imatge el 1966 el regentava Emili Renalías i Pi (Terrassa, 15-1-1906 – 20-4-1977) - un taller botiga d'imatges religioses de fusta o pasta de fusta fundat el 1898 pel seu pare, Josep Renalías i Carreras (Terrassa, 17-1-1878 – 11-5-1934), casat amb Mercedes Pi i Clapés (Barcelona, 2-10-1878 – 12-2-1964), que fou un dels expositors de l'important exposició local del 1904. Aquest negoci es va domiciliar primer al carrer de Sant

L'Associació de Veïns del Carrer de Sant Pere - entitat constituïda el 1947- va acordar iniciar una subscripció popular que costegés una imatge dedicada a sant Pere, per tal d'ubicar-la a la fornícula situada a la façana de la finca corresponent al número 24 del mateix carrer i que restava buida des del juliol de 1936. Aquest acord es va prendre el juliol de 1956, durant l'Assemblea que aquesta Associació va celebrar als salons de Radio Terrassa i que fou presidida pel farmacèutic Francesc de Paula Sala i Morgades (Terrassa, 17-7-1908 – 22-1-1981).

Per ajudar a sufragar la imatge, l'Agrupació de Comerciants del mateix carrer va oferir part dels diners obtinguts a la darrera rifa que havien organitzat i en la qual s'havia sortejat una Vespa que, per cert, l'afortunat no va reclamar mai i es va haver de vendre, posant l'import a disposició dels comerciants que varen formar part de la promoció. Tot i així, la iniciativa va tardar deu anys a materialitzar-se, fins al 26 de març de 1966, quan, per fi, va tenir lloc l'entronització de la imatge esmentada.

A part de l'Associació de Veïns, altres havien estat les persones que reclamaven la restitució del sant, entre elles, Josep Boix i Gené (Terrassa, 18-1-1926), que ho feia des del 1952 al diari *Tarrasa*; Miquel Palomares i Tirado (Ibros, Jaén, 1904 - Terrassa, 23-1-1964), des del 1954, al diari *Tarrasa*

Pau, 33, i el juny de 1908 es va traslladar al carrer de la Font Vella, 22; el 1915, al número 97 i, a partir del setembre de 1925, al número 9, totes dues vegades al mateix carrer de la Font Vella.

TALLER DE ESCULTURA DE ARTE Y RELIGIOSA

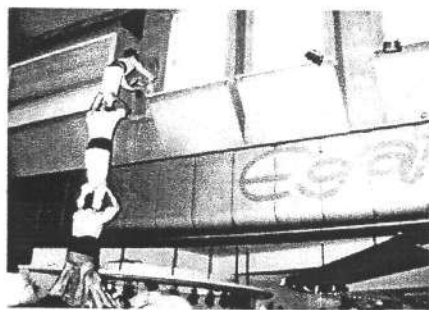

SE CONSTRUYEN BOQUELES, ESCAPARATAS,
 ORATORIOS Y DEMÁS ARTÍCULOS DE
 RESTAURACIÓN
 Y TALLER DE TODAS CLASES DE USUARIOS
 Nuevo grupo de la SAGRADA FAMILIA, imágenes de 30 cent. de altura clase buena, de pasto madera indulgenciable con lujosa urna, madera nogal y riquísima tela dorada propio para la «visita».
 DOMICILIARIA
 Se halla de venta en casa del mismo constructor-escultor.
 Exportación 4 provincias.

Jose Renalias TARRASA

Anunci aparegut al programa de la Festa Major de 1910. Procedència: Rafel Comes i Ezequiel.

del carrer del Bisbe Irurita, 2, de Barcelona, casa premiada amb diplomes d'honor a les exposicions de Barcelona el 1929 i de Sevilla el 1930, i el de *Jesús portant la Creu*, pagat per l'Institut Industrial de Terrassa i realitzat al taller Castellanas, Serra i Casadevall SA d'Olot. Tots quatre substituïen aquells que van ser destruïts durant el juliol de 1936.

Durant la Festa Major de 1983, es va ofrenar una toia de flors a la imatge de sant Pere, mitjançant un pilar de quatre per sota aixecat pels Minyons de Terrassa, colla constituïda el juliol de 1979. A tall d'anècdota simpàtica, i segons la informació facilitada per l'arxiu dels Minyons, al primer intent el pilar va caure i la pinya va quedar ben florida. Aleshores, per no deixar el sant sense flors, el públic descontent i salvar l'acte, els Minyons ho varen tornar a provar i van rebre al segon intent. Procedència: família Casas.

L'Emili Renalias, casat amb Carme Roura i Soler (Terrassa, 1912 - 12-9-1989), a part de portar la botiga, era professor de violí a l'Escola Municipal de Música de Terrassa. A més, fou qui es va encarregar d'obrar les figures d'un dels passos de la processó del Sant Enterrament, en concret el de la *Flagel·lació*, el cost del qual el va cobrir La Unió Comercial de Terrassa, que es va estrenar en la processó del 10 d'abril de 1941, junt amb els dedicats al *Sant Sopar*, realitzat pel taller dels Salesians de Sarrià i costejat per L'Adoració Nocturna; el de l'*Ezze Homo*, pagat pels ex-combatents terrassencs i obrat als tallers El Arte Católico. Bochaca

Tal com m'ha explicat Francesc Casas i Lamolla (Terrassa, 4-7-1929), la imatge de Sant Pere restà al seu lloc fins al 1972, quan es decidí enderrocar l'edifici on era la fornícula. Mentre es construïa el nou domicili de la família Casas, Francesc Prat i Setó (Terrassa, 1931 - 27-10-1990), en aquells moments president de l'Associació de Veïns, guardà la imatge, tot esperant que s'acabés d'edificar el nou immoble que havia estat dissenyat per l'arquitecte Joan Baca i Pericot (Terrassa, 1934) i que es va inaugurar el 1974. A partir d'aleshores, i fins a l'actualitat, sant Pere tornà al seu emplaçament original.

El que ens queda encara per saber és quina obra ocupava la fornícula abans del 1936 i qui n'havia estat l'autor. Un tema que espero poder tractar en alguna propera separata.

Ana Fernández Álvarez, abril del 2009
 (campanadas@telefonica.net)